

ge procedurer. Fællesskabet har den 2. maj 2006 meddelt, at man har afsluttet de nødvendige procedurer. Ikrafttrædelsen af parallelaftalen afhænger således af Danmarks meddelelse til Fællesskabet om lovforslagets endelige vedtagelse.

Parallelaftalens artikel 9, jf. forordningens artikel 66, indeholder nærmere overgangsregler for, hvilke sager der til sin tid vil være omfattet af reglerne i parallelaftalen og Bruxelles I-forordningen mv. Reglerne i EF-domskonventionen og EF-domskonventionsloven vil fortsat gælde for sager, som efter disse overgangsregler ikke vil være omfattet af parallelaftalen og Bruxelles-forordningen.

Økonomi- og erhvervsministeren bestemmer tidspunktet for ikrafttrædelsen af sølovens § 190 og § 226, jf. § 2 i lov nr. 599 af 24. juni 2005. Bestemmelserne er endnu ikke sat i kraft. Det foreslås derfor, at økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af de to ændringer af sølovens § 190 og § 226, som følger af lovforslagets § 13, nr. 1 og 2, jf. også bemærkningerne hertil.

Til § 11

(Retsplejeloven)

Til nr. 1 (§ 247, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at de særlige bestemmelser om retternes kompetence i parallelaftalen og Bruxelles I-forordningen efter lovforslaget gælder her i landet, jf. lovforslagets § 1. Det foreslås, at det i retsplejelovens § 247, stk. 1 – som for så vidt angår EF-domskonventionen – udtrykkeligt fastslås, at de regler om retternes kompetence, der følger af Bruxelles I-forordningen mv., træder i stedet for retsplejelovens almindelige regler herom.

Det foreslås endvidere en konsekvensændring af retsplejelovens § 247, stk. 2.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.

Til § 12

(Retsafgiftsloven)

Til nr. 1 (20, nr. 8)

Det foreslås, at det i retsafgiftsloven som et nyt nummer (§ 20, nr. 8) præciseres, at anmodninger om afgørelser efter eksekvaturproceduren efter loven om Bruxelles I-forordningen mv. (og efter EF-domskonventionsloven) er fritaget for retsafgift. Dette svarer til, hvad der antages at gælde i dag efter EF-domskonventionsloven. Der skal derimod som hidtil betales

retsafgift efter retsafgiftslovens kapitel 3 om afgifter for faged- og auktionsforretninger for anmodninger om selve fuldbyrdelsen.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at en eksekvaturanmodning efter lovforslaget betragtes som en selvstændig fagedforretning i overensstemmelse med systematikken i forordningen, mens der efter de gældende regler i EF-domskonventionsloven ikke skelnes udtrykkeligt mellem anmodninger om eksekvatur og anmodninger om fuldbyrdelse, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3.

Det fremgår i øvrigt af forordningens artikel 52, at der ikke må opkræves skat, afgift eller gebyr beregnet i forhold til sagens værdi for behandlingen af eksekvaturanmodninger.

Til § 13

(Søloven)

Til nr. 1 og 2 (§ 190 og § 226, stk. 3)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af Danmarks tiltræden på mellemstatsligt grundlag af reglerne i Bruxelles I-forordningen.

Sølovens § 190 og § 226 blev indsat ved lov nr. 599 af 24. juni 2005 om ændring af søloven (Ansvar for forureningsskade forvoldt af bunkerolie og ansvar for skade opstået i forbindelse med søtransport af farlige og forurenende stoffer). Formålet med loven er at gøre det muligt for Danmark at ratificere konventionen om ansvar for forureningsskade opstået i forbindelse med søtransport af farlige og forurenende stoffer (HNS-konventionen) og konventionen om ansvar for forureningsskade forvoldt af bunkersolie (Bunkeroliekonventionen). Danmark har undertegnet, men endnu ikke ratificeret de to konventioner, og bl.a. sølovens § 190 og § 226 er derfor endnu ikke sat i kraft.

De to konventioner indeholder bl.a. regler om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, der berører Bruxelles I-forordningen. Af Rådets afgørelser om at bemyndige medlemsstaterne til i Fællesskabets interesse at tiltræde konventionerne fremgår, at medlemsstaterne ved ratifikationen eller tiltrædelsen af konventionerne skal fremsætte en erklæring om, at afgørelser vedrørende sagsområder omfattet af de pågældende konventioner, der træffes af en ret i en EU-medlemsstat (med undtagelse af Danmark), anerkendes og fuldbyrdes i overensstemmelse med de relevante interne fællesskabsbestemmelser (for tiden Bruxelles I-forordningen). Rådsafgørelserne gælder som følge af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender ikke for Danmark.